

N:o 16.

Af herr **Benedicks**, angående skrifvelse till Konungen med begäran om framläggande af förslag till lagbestämmelse om skyldighet för ägare till vissa industriella anläggningar m. m. att lämna ökad bidrag till underhåll af vägar.

Vid den omarbetning af väglagen, som ägde rum vid senaste lagtima riksdag, åstadkommos väsentliga förbättringar, hvarigenom den stora börda, som förut nedtryckte jordbruket, rättvisare fördelades.

Det kan dock icke bestridas, att en viktig omständighet då lämnades obeaktad, som ur rättvisans synpunkt är af stor betydelse, då frågan gäller vägars underhåll. På många ställen få nämligen de väghållnings-skyldiga betala den större slitning eller skada, som utöfver det normala åstadkommes genom trafik till och från mångfaldiga verk och anläggningar. Fullt rättvist vore, att sådana, som *särskildt* slita och fördärfva närliggande vägar, erlade ett extra bidrag till vägunderhållet, utöfver det, som åligger dem enligt gällande grunder efter vägfyrk.

Närmaste anledningen, att nämnda bestämmelse ej intogs i förra årets väglag, torde antagligen vara, att nyare utländska väglagar, särskildt den preussiska af den 18 augusti 1902, icke funnos tillgängliga, då vederbörande utskott behandlade frågan.

I § 1 af ofvannämnda lag förekommer följande, som i öfversättning kan sålunda återgifvas:

»Om en allmän väg eller bro, som utgör en själfständig samfärdsanläggning, i betydlig mån slites, antingen öfvergående till följd af anläggande af fabriker, bergverk, stenbrott, tegelbruk eller dylika företag, eller ock fortfarande genom sådana företags drift, kan, på framställning af dem, hvilkas vägunderhåll härigenom förökas, företagets innehafvare

få sig ålagdt att till underhållet af ifrågavarande väg lämna bidrag, afpassadt efter den ökade kostnaden, i den mån ej denna betäckes genom upptagande af väg- eller bropenningar.»

Det synes vara af behofvet påkalladt, att äfven i vårt land utfärdas dylika bestämmelser, då nu vägunderhållet mångenstädes ingalunda kan sägas vara rättvist fördeladt.

Genom sakkunnig utredning af frågan kunna säkerligen enkla och rättvisa bestämmelser i detta syfte åstadkommas. Denna utredning torde emellertid lämpligast ske genom Kungl. Maj:ts försorg, och tillåter jag mig, på grund af hvad här ofvan anförts, hemställa,

att Riksdagen ville i skrifvelse till Kungl. Maj:t i underdånighet anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till lagbestämmelse i syfte att sådana industriella anläggningar, grufvor, stenbrott och andra liknande företag, som föranleda afsevärd förhöjning af kostnaderna för underhållet af väg eller bro, må få sig ålagdt att i mån af nämnda förhöjning bestrida ökade vägunderhållningskostnader.

Stockholm den 23 januari 1906.

G. Benedicks.